

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی نقش عنصر دستوری صفت در دو منظومه ی حماسی گرشاسب نامه و اسکندرنامه

محل انتشار:

هشتمین همایش بین المللی انجمن ترویج زبان و ادب فارسی ایران (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

زهرا جمشیدی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی - گرایش حماسی دانشگاه ارومیه

علیرضا مظفری - دانشیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه ارومیه

خلاصه مقاله:

گذر زمان یکی از مواردی است که در بررسی عناصر زبان و دستور حاکم بر هر زبانی تأثیری بسیار اساسی می نهد. تاریخ واقعی آثار هنری، از جمله آثار مظلوم یک کشور تحت سیطره ی شگرف تغییرات اجتماعی و به تبع تغییرات فرهنگی و تحولات زبانی یک جامعه قرار می گیرد. روند مطالعه در موضوع مورد بحث مشخص می کند که یکی از بهترین راه ها برای کشف سیر تحولی کاربرد عناصر دستوری در یک زبان، بررسی تطبیقی کتاب های یک نوع خاص ادبی از این منظر است. در این پژوهش به بررسی کاربرد عنصر دستوری صفت در دو کتاب گرشاسب نامه ی اسدی طوسی و اسکندرنامه ی نظامی گنجوی پرداختیم و پس از استخراج صفات مختلف به کار رفته در این دو کتاب مشاهده کردیم باید گفت که صفت های به کار رفته در گرشاسب نامه صفت هایی ساده، خالی از هنرنمایی و بسیار روان هستند؛ اما صفت های کتاب اسکندرنامه بشتر صفت هایی مرکب، پرطراق و مملو از هنرنمایی است و از این موضوع می توان، به سیر زبان ساده ی سبک خراسانی به سوی زبان فاضلانه و هنرنمای سبک آذربایجانی دست یافت.

کلمات کلیدی:

صفت، گرشاسب نامه، اسکندرنامه، بسامد، زبان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/319610>

